

Nr 280.

Av herr **Hansson** i Skediga, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 173, med förslag till förordning om krigskonjunkturskatt för år 1941, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 173 föreslås en krigskonjunkturskatt. I de flesta fall har året 1940 varit ett mycket svagt produktionsår och särskilt svagt med jämförelseåren; om den i penningar uttryckta inkomsten det oakttat för enstaka jordbrukare överstigit jämförelseåren, beror detta på dels de för foderregleringen infordrade leveranserna och dels på den av statsmakten vidtagna regleringen å jordbrukets produkter.

Vad då först foderregleringen angår har genom denna en mycket klen foderstat måst uppgöras, vilket redan visat att ungdjursuppfödningen har mycket lidit därav; tillväxten har blivit svag och djuren få på grund av detta dröja kvar som ungdjur ytterligare $\frac{1}{2}$ år, innan de kunna bli för sitt ändamål avsedda bruksdjur, vilket för med sig en viss förlust; och vad pris-sättningen i siffror angår på försåld spannmål, så har försäljningens storlek uppstått av behovet till det allmänna och så har även omkostnaderna så väsentligt stigit i pris för jordbrukets drift, att detta icke kan vara någon orsak för särskild beskattning. Vad sedan krigskonjunkturskatt på avverkad skog angår, så har prisökningen på skogen i stort rört sig om brännveden, men på industrisortimentet icke betingats av någon ökad efterfrågan, vadan det uteslutande är vedproduktionen som här frågan skall gälla.

Då nu statsmakterna i nuvarande förhållanden måst tillgripa dessa avverkningsförordningar, och de enskilda skogsägarna följt detta, så har avverkningsarnas storlek säkerligen i många fall varit så stora, att tillväxten inte fyllt ut denna lucka; följaktligen äro vi då inne på grundvärdet. Att belägga detta med krigskonjunkturskatt förefaller väl hårt, och om normala tider skulle möta igen, så är säkerligen avverkningen i många fall av sådan storleksordning att vissa år framåt skogen måste genom återväxt fylla denna lucka som uppstått.

Med anledning av dessa motiveringar som anförts, dels om den indirekta förlusten genom foderransoneringens verkningar för djuruppfödningen och dels genom den hårda avverkningen å skogarna, bör än högre avdragsrätt sättas, vilket då i någon mån borttager de skadeförluster som detta för med sig.

Jag hemställer därför,

att riksdagen måtte höja den siffra, som ligger som minisiffra för krigskonjunkturbeskattningens utgångsläge, från nu av Kungl. Maj:t föreslagna 3,000 kronor till 4,000 kronor.

Stockholm den 17 april 1941.

K. E. Hansson.

